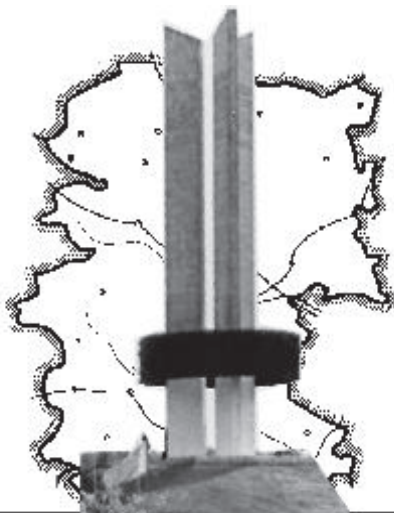

Слова зникають, написане — залишається

НОВИНИ

ЗАСНОВАНА
4 ТРАВНЯ
1917 РОКУ

Городнянська міськрайонна газета Городнянщини

№ 15-16 (11037-11038)
СУБОТА, 18 ЛЮТОГО 2012 РОКУ

Слухайте городнянські новини періодично по обласному радіо «Сівер-центр»
на першому каналі Національного радіо України на хвилях 69,47 мегагерц —
щодня о 8 год.10 хв., 18 год.10 хв.

23 ЛЮТОГО — ДЕНЬ ЗАХИСНИКА ВІТЧИЗНИ

Шановні захисники Вітчизни!

Щиро вітаємо вас зі святом, яке увібрало в себе багаті і славні традиції патріотизму, уособлює мужність і героїзм оборонців та визволителів рідної землі на всіх етапах її історії.

День захисника Вітчизни асоціюється насамперед із стійкістю людського характеру, силою духу та відданістю Батьківщині.

У пам'яті сьогоднішніх і майбутніх нащадків назавжди збережуться подвиги багатьох поколінь воїнів-захисників, їх безмежна відданість і любов до рідної землі, готовність до самопожертви та загартованість в бою з ворогом.

Бажаємо вам незламної волі, надійного родинного тилу, багатирського здоров'я, звершення всіх мрій і побажань, високих досягнень у нелегкій праці на благо держави.

Зі святом, шановні захисники Вітчизни!

А.ЛАВСЬКИЙ.

Г.ПРИМАК.

Голова райдержадміністрації.

Голова районної ради.

Шановні захисники Вітчизни!

У всі часи захисники Вітчизни боронили рідну землю, свободу і право народу жити у мирі і злагоді на своїй землі.

У різні роки воєнного лихоліття 1941-1945 років, при виконанні інтернаціональних обов'язків на теренах інших держав, несучи службу в Збройних Силах України, зміцнюючи могутність нашої держави, ви проявляли високий патріотизм і мужність, які є яскравим прикладом для наслідування нащадками.

Особливу шану і вдячність висловлюю старшому поколінню захисників, які не лише здолали криваву фашистську орду, а й при великих героїчних зусиллях змогли відродити господарство країни.

І сьогодні ваші посивілі чола, натружені руки на знають спокою. В міру своїх сил і можливостей ви берете участь у житті сільських і селищних громад, ділитесь своїм мудрим життєвським досвідом з підрастаючим поколінням, виховуєте святу любов до рідної землі.

Дорогі друзі! Бажаю всім міцного здоров'я і твердості духу. Хай ваші державні нагороди за ратні і трудові подвиги освітлюють дорогу нащадкам на вірність Вітчизни.

Хай людська повага і шана зігрівають ваші серця та вселяють надію на краще майбутнє.

Низький вам уклін!

З глибокою повагою і щирістю

М.ЧЕЧЕТОВ.

Народний депутат України, перший заступник голови парламентської фракції Партії регіонів у Верховній Раді України.

Обеліски сумні. Імена, імена...

(Пам'яті полеглих односельців с. Куликівки)

Не вертають солдат з толоки в маю —
Молоді, вже в літах, сивочолі.
Один — сам у глибокій задумі стою...
Не зумрять, як колись, ваші бджолі.
Не колишуть окіл пісні юних сердець
Навесні чи в заклетану осінь.
Мовчазні і суворі ставали на герць
Проти ката, не знаного досі.
Десь позаду Дніпра, хтось до Ельби дійшов
Крізь бої — не вщухала завія.
І сочилася кров з-під важких підшов,
І чиясь помирала надія...
Обеліски сумні. Імена, імена,
Укарбовані кимось на стелах.
Не одну борозну проорала війна
У містах, в людських душах і селах.
А життя є життя. Не спляється час,
І літа — у нестримнім потоці.
Раптом пам'ять мов струмом протне —
Скільки вас на червоній згубилось толоці!
Лічу вкотре: сто шістдесят три,
Односельці мої незабутні...
...Не зітерли епохи нової вітри
Ваші кров'ю окроплені будні.

Степан САХОН.

НАВІГАТОР КРАЩЕ ПРИЦІЛУ

Телеграфіст Ольга ПІВОВАР на посту.

Військовий піар традиційно зображає «захисника Вітчизни» озброєним парубком із безстрашним поглядом, спрямованим удалечинь. Однак далеко не всі військові спеціальності мають безпосередню справу зі зброєю, та й що вважати зброєю у наш високотехнологічний час? Розібратись у цьому питанні ми спробували разом із військовослужбовцями підрозділу №3666-IV, або, як звикли казати у Городні, «тими, хто служить на РСДНі». Тим більше, що поряд із безстрашними чоловіками там служать не менш безстрашні жінки.

Що ж воно за звір такий — РСДН? Довкола його спорудження у 1995 році кипіли неабиякі суспільні пристрасті. Ходили чутки про те, що цей об'єкт стане джерелом шкідливого опромінення, бо він являє собою щось середнє між локатором і станцією секретного міжурядового зв'язку... Згодом чутки принишкли, назва прижилася разом з

військовим підрозділом, який, попри усі домисли, несе щоденну вахту, нікого і нічим не опромінюючи.

Про роботу городнянських військових, а також обладнання, на якому вони працюють, цікаво і змістовно розповів командир підрозділу майор В.І.МЕЛЬНИК, зрозуміло, що у межах дозволеного секретністю:

— РСДН розшифровується так — радіотехнічна станція дальньої навігації. Вона підпорядкована повітряним силам Збройних сил України. Всього в країні чотири такі станції. Комплекс із трьох сусідніх станцій перекиває площу у 1 мільйон (!) квадратних кілометрів і діє на глибину 1 тисячі кілометрів.

Система із чотирьох станцій являє собою своєрідний GPS-навігатор для військових літаків, суден і, навіть, підводних

Закінчення на 3 стор.

Семінари

Семінар з питань розвитку тваринницької галузі сільського господарства для керівників сільськогосподарських підприємств та сільських голів району відбувся позавчора. Начальник управління агропромислового розвитку О.М. Левченко охарактеризував стан та можливості розвитку виробництва м'ясної та молочної продукції, навівши приклади застосування нових технологій. Торік, незважаючи на усі труднощі та низький рівень цін на прийняте від населення молоко, городнянці отримали за нього близько 16 млн. гривень.

Особливо вразила учасників семінару розповідь про систему «добровільного» доїння корів. Представник Прилуцького центру штучного осіменіння розповів про можливості цієї галузі, а ветеран праці, колишній директор молочного заводу І.А.Манич — про умови виготовлення якісних сирів.

У роботі семінару взяли участь голова райдержадміністрації А.М.Лавський та голова районної ради Г.Г.Примак.

Днем раніше — 15 лютого — відбувся плановий семінар з актуальних питань трудового законодавства. У його роботі взяли участь заступник голови райдержадміністрації М.Ф.Силенко, заступник голови профспілкових

організації області П.Г.Чорнорот, головний спеціаліст обласного управління праці та соціального захисту населення Л.В.Коротка, завідувача відділом соціально-правового захисту та економічних питань Федерації профспілкових організацій області Т.Г.Насіна.

У рамках свого виступу П.Г.Чорнорот підкреслив, що прийнята пенсійна реформа є грубим порушенням норм генеральної угоди між владою (Кабінетом Міністрів), об'єднанням профспілок та об'єднанням роботодавців України, адже всі погодження її пройшли повз профспілки та не було прийнято жодної з їх пропозицій. Тому претензій у профспілок до уряду багато. Зараз йде робота над підписанням нової Генеральної угоди.

День соціальної справедливості, якій відзначається 20 лютого, має стати знаковим для року, що прийшов. Тому профспілками будуть вжиті усі можливі заходи для покращення життя людей. Зараз триває процес вдосконалення проекту Трудового Кодексу. Є багато проблем з власністю профспілок. Фонд державного майна навіть подав заяву на вилучення від Федерації профспілкових організацій приміщення центру профспілок на вулиці Шевченка та навчально-методичного центру.

Розмову про проблеми профспілок, укладання колективних договорів та відстоювання прав робітників продовжили інші спеціалісти.

Погода у наступні дні

Число	18	19	20	21	22
Температура:					
вдень	- 6	- 6	- 5	- 4	- 1
вночі	- 16	- 15	- 14	- 12	- 10
Напрямок вітру	Пд-с	Пд-с	Пд	Зах	Пд-з
Опади					

Чуття єдиної родини

10 лютого у Києві у Міжнародному виставковому центрі відбулись збори Товариства «Чернігівське земляцтво» з нагоди 16-ої річниці його заснування. У зібранні взяли участь і представники районів та міст Чернігівщини. Делегацію Городнянщини представляли голова райдержадміністрації А.М.Лавський, голова районної ради Г.Г.Примак та міський голова А.І.Богдан.

Форум земляків сердечно привітав голова ради Товариства В.В.Ткаченко. Він нагадав присутнім головні етапи становлення організації, яка стала в столиці України однією з потужних серед таких об'єднань, важливою формою патріотичного виховання. Доповідач коротко охарактеризував роботу в минулому році та вручив почесні відзнаки Товариства окремим його членам за значний вклад в діяльність.

Сердечно привітали учасників зібрання

голова облдержадміністрації В.М.Хоменко та голова обласної ради А.І.Мельник вручили Почесні грамоти членам Товариства – за вагомий вклад у зміцнення ділових контактів і р о з б о в и Чернігівщини, втілення в життя ідеї національного відродження, збереження і відтворення української спадщини.

На зборах відбулась офі-

ційна церемонія підписання Угоди про співробітництво між облдержадміністрацією та обласною радою з Радою Товариства «Чернігівське земляцтво» у Києві. Перед численною громадою скріпили цей документ своїми підписами В.М.Хоменко, А.І.Мельник та В.В.Ткаченко.

У зборах взяла участь велика група представників

Городнянського відділення Товариства. Серед них народний депутат Л.В.Бірюк, голова відділення В.О.Лашук, почесний голова П.С.Назимко, заступник голови Заслужений журналіст України С.Я.Скидан, професор Національного Київського державного університету А.К.Мойсієнко. Відбувся обмін думками з керівниками району щодо напрямків дальшого співробітництва і планів роботи. Учасників зборів порадували святковим концертом художні колективи «Козацькі забави» та «Калина».

На знімках: урочистий момент підписання угоди; група земляків – членів Городнянського відділення Товариства.

ПАРОЛЬ «АФГАНІСТАН»

15 лютого ветерани війни в Афганістані зібрались на традиційну зустріч біля пам'ятника воїнам-інтернаціоналістам у центрі Городні. До них приєдналися голова райдержадміністрації А.М.Лавський, голова райради Г.Г.Примак, міський голова А.І.Богдан, козак Свято-Миколаївського полку, представники політичних партій та громадських організацій, просто небайдужі люди. Прибули й почесні гості – народний депутат В.Т.Корж та голова Щорського районного відділення Української Спілки ветеранів Афганістану Г.В.Павленко. Мітинг, присвячений виводу радянських військ з Афганістану, був, як ніколи, велелюдний. На зібранні не було тривалих виступів і довгих розмов. Присутні вшанували пам'ять загиблих на тій війні хвилиною мовчання і поклали квіти до меморіалу. Червоні гвоздики вкрили пам'ятник, яскравими спалахами нагадуючи сучасникам про тих, хто не повернувся.

Учні міської школи запросили ветеранів Афганістану на урочисту зустріч

в актовому залі, приготувавши щирі, патріотичну і зворушливу програму. Кадри з кінохронік, пісні, вірші лунали зі сцени. А головне – їм вдалося створити таку атмосферу, в якій ветерани почували себе серед однодумців. Якою б не була та війна за політичним забарвленням, а наші хлопці тоді виконували свій обов'язок перед Батьківщиною. І нині, пов'язані узами незримого братерства, вони займають активну громадську позицію, виховують дітей і онуків, плідно працюють на благо країни.

Товаришів по зброї привітав ветеран-афганець Леонід В'ячеславович Лапа, який висловив загальну думку про те, що не важливо в якій частині Афганістану, чи у які роки хто служив. Всі інтернаціоналісти навек побратими, а паролем для їхнього братства назавжди стало слово «Афганістан». Він також виконав під гітару пісню про бойових товаришів, лейтмотивом якої став вислів: «Для совісті і любові ніхто не поставить кордон!»

Після урочистостей ветерани провели звітно-виборні збори Городнянського

районного відділення Української Спілки ветеранів Афганістану, послушали звіт голови відділення Н.В.Миненко та обрали її знову на наступний термін, одностайно висловивши їй свою довіру.

П.ДУБРОВСЬКИЙ.

На знімку: хвилина мовчання; співає Леонід ЛАПА.

Опозиційна кваліфікація парламентської меншості

Головною подією минулого тижня можна назвати ухвалення парламентом у першому читанні проекту Кримінально-процесуального кодексу. Прийняття даного законопроекту відбулося за підтримки 253 депутатів. Проте, на жаль, не всі народні обранці вважають проблему українського судочинства та кримінального розслідування важливою. Наразі залишаються й такі, котрі, нехтуючи невід'ємним правом особистості на гідний захист та цивілізований процес, намагаються проштовхнути власні політичні інтереси.

Ухвалення Верховною Радою нової редакції КПК, на думку багатьох експертів, доречно розглядати в двох аспектах. Перший – це безсумнівна інноваційність положень кодексу, чого ніколи раніше в історії незалежної України ще не було. Другий – наша держава нарешті виконала свої зобов'язання перед Європою, які є важливою складовою шляху до практичної євроінтеграції. А вже проект нового КПК пройшов ретельну міжнародну експертизу та отримав схвальну оцінку ПАРЄ. Він офіційно й на міжнародному рівні визнаний таким, що відповідає очікуванням Європи.

За словами колишнього міністра юстиції України, президента Інституту правової політики Миколи Оніщука, проект нового Кримінально-процесуального кодексу містить «революційні норми» на шляху демократизації суспільства. Практична реалізація його норм та приписів знищить апарат продукування несправедливості, котрий діє в українській системі юстиції ще з часів Йосипа Сталіна та Микити Хрущова. В наші часи він стає ще жорстокішим та витонченішим, адже розвиток цивілізації, на жаль, дає нові можливості й «покидькам в погонах».

Говорячи про проект Кримінально-процесуального кодексу, поданий Президентом і затверджений парламентом, не можна не зупинитися на тих нововведеннях, про які говорять усі – і в Україні, і за її межами. За словами анонімного джерела з МЗС, європейці визнають, що й самі не очікували настільки сміливого кроку від Віктора Януковича. А вже кодекс дійсно спрямований на захист того, що десятиліттями плюндрувалося і втоптувалося в землю – на захист особистості від свавілля тих, кому народ дав владу в руки, аби захищати.

Новий КПК містить норми, спрямовані на збереження людської гідності осіб, які беруть участь у кримінальному процесі. Пропонується замінити практику перебування в суді підсудних в клітках з металевих прутів на приміщення, відокремлене огороженою зі скла.

Також пропонується підвищити рівень захисту й інших учасників процесу. Документом передбачено поняття слідчого судді, який контролюватиме процес розслідування всієї кримінальної справи.

Законопроект також пропонує удосконалити систему запобіжних заходів, які обирають для підозрюваних. Пропозиції зводяться до того, щоб обмежити кількість випадків, коли запобіжним заходом обирають арешт. З'являється такий запобіжний захід, як домашній арешт, коли місцеперебування підозрюваного контролюватиметься електронними засобами. Застосовуватиметься він у виняткових випадках, коли стаття КПК передбачає за злочин не менше як п'ять років для раніше несудженого. Щодо економічних злочинів застосовуватиметься застава (арешт – лише в разі, коли застава не сплачено).

Виходячи з вищесказаного, щонайменше подив викликає поведінка так званої «демократичної опозиції». Мова йде про фракцію «БЮТ-Батьківщина», яка в повному складі не голосувала за новий КПК. На словах постійно підкреслюючи свою «європейськість» та відданість демократичним ідеалам, на ділі парламентська меншість фактично бойкує реальні кроки країни на шляху досягнення цих ідеалів.

Така позиція яскраво свідчить про істинні цілі псевдodemokratів, котрі на уламках вчорашньої слави і донині не змогли запропонувати українському народові ефективний шлях розвитку. Тепер справа за народом пригадати це все під час майбутніх парламентських виборів.

Дмитро КОВАЛЬСЬКИЙ.
Журналіст.

23 ЛЮТОГО – ДЕНЬ ЗАХИСНИКА ВІТЧИЗНИ

«Я ніколи не бачила свого батька. Його забрала війна»

Ніна Григорівна Дуброва – живе в с.Вихвостіві на так званому хуторі Горбаха. Вона і її чоловік Антон Федорович – постійні читачі «Новин Городнянщини», передплачують газету щороку. А нещодавно їй написали у редакцію лист. Хвилює їх, як і багатьох, проблема виплат надбавок до пенсії дітям війни. Звертались вони в сільську раду, в суди. Ніна Григорівна надбавку одержала, каже, що частково. А чоловік ні. Антон Федорович народився в 1942 році у Вихвостіві, ріс круглим сиротою, бо мати померла при пологах, а батька окупанти вивезли в Німеччину. Як розповів він, батьки шлюб не зареєстрували, бо батьку, коли він одружувався, було всього 17 років. Із розповідей тодішніх сусідів Антон Федорович знає, що з немовляти його ростила бабуся. Хотів би тепер, на схилі літ хоч що-небудь знати про батька. Бо знає лише одне – батькове прізвище – Дуброва Федір Федорович, родом з Коновалового хутора Івашківської сільради (тепер це село Перше Травня). «Душа моя весь час сумує, – написав він. – Може, хтось що-небудь чув про нього, знає як склалась його доля?».

Війна забрала батька і в Ніні Григорівні. «Я ніколи і нікого не називала татом, бо у мене його не було, – жаліється вона. – Пам'ятаю, коли похоронку принесли. Три старші мої сестри – всі плачуть. Горює і мати: як будемо жити? А я, чотирирічна, мало що розуміла, раптом підбігла до матері, обняла її і прошепотіла: «Мамо, я татка хочу». Я бачила, що в сусідській дівчині, такої, як я, батько є, він був ковалем. Я з нею часто бігала до нього у кузню.

Писали юні слідопити аж із Калінінградської області із Замківської середньої школи, що в с. Ясна Поляна Нестерівського району, про те, що Григорій Семенович Пилипчук загинув при штурмі їх селища 31 жовтня 1944 року і похований тут у братській могилі. Школярі просили надіслати їм у музей фотознімок Г.С.Пилипчука і деякі відомості про його довоєнне життя.

Далі події розвивалися за звичною людською логікою.

Східна Пруссія з давніх часів була форпостом німецького імперіалізму на сході і головним стратегічним плацдармом. Гітлерівці все тут модернізували, пристосували до умов сучасної війни. Загальна глибина оборони тут досягала 200 кілометрів. Майже половину цієї території треба було пройти нашим військам через залізобетонні укріплення, а з них постійно вівся смертельний вогонь. Хтось з перших наших воїнів встиг закріпити на прикордонній стовп велику дошку з написом «Вот она проклятая Германия».

Родичів загиблого бійця юні слідопити запросили приїхати в с.Ясну Полянку на святкування 40-річчя Перемоги у Великій Вітчизняній війні. «Я б тоді на край світу полетіла, – згадає свої почуття Ніна Григорівна, – аби тільки побувати там, де спочиває батько. Я ж його тільки на фотокартці бачила. Душа пташкою летіла туди».

З тих пір минуло багато років. Виросли у Ніні Григорівні і Антона Федоровича дочка і син, є внуки. Подружжя вже – ветерани праці. Ніна Григорівна працювала в колгоспі дояркою, потім у дитсадку. А чоловік – фуражиром на фермі, трохи на пилорами. За вік свій перебудувались. Живуть тепер у добротному будинку. Сяє-таке домашнє господарство ведуть, бо ж як без нього в селі жити? Пенсії невеликі, зате чесно зароблені. Та й не так просто потратити гроші. У Горбах магазин давно не працює. Автобус не заїжджає. До центру в с. Вихвостів кілометрів зо три. Не здужують туди ходити. Діти хліб привозять. Але то не завжди. «Чи жили вони в достатку, заможні?». «Мабуть, жили, – нерішуче відповідає Ніна Григорівна. – Коли молодими були. А тепер на старість кому ми потрібні?».

Складне життя позаду. Попереду – невідомо-відоме. Ніна Григорівна спогадує: «Ми всі слухались мами. Мо' 6 років було мені. Повела мене старша сестра збирати колоски. Стояла велика спека, стерня була геть суха, я швидко ноги сколола і не схотіла більше збирати. А коли прийшли додому, сестра мамі про це розказала. Мати тоді взяла в руки різочку і давала мене лупцювати по литочках...»

Антон Федорович і собі не стримався, вичерпнув десь із пам'яті далеке-далеке, мабуть, найближче, те, що, може, й ніколи не хотів вивідати:

– Сусідка, коли я трохи підріс, пам'ятаю, розказувала. Лежу я в окопі, в ганчір'є якесь закутаний, плачу – криком захилююся. Бабуся, царство небесне їй на тому світі, рветься в окоп з пляшкою води, а німці з автоматами в руках її пускають, про щось гергають між собою. Бабуся жестами руки, вся в сльозах, показує на вириту наспіх яму: мовляв,

їх, чотирьох дочок, на ноги мати піднімала одна. Ще не було їй чотирнадцяти років, а вони вже пішли працювати. Ніна Григорівна добре запам'ятала голодне післявоєнне дитинство. Із буряків. Лушпин картоплі борщ варили, їли кашку березову, головки конюшини. Колгосп доводив норму на збиранні картоплі – 86 соток. Копали лопатами.

Хто міг заступитись тоді за неповнолітніх? Мати? Та її сама, вдову фронтовика, нікому було захистити. Вона, як могла, зігривала дочок ласкою, навчала їх людяності.

Дочки підростали, працювали, а мати, згорьована в клопотах і праці, померла, так і не дізнавшись про те, де і як загинув чоловік і чи похований?

Ніна Григорівна з сестрами такі відомості дізналась про батька зовсім несподівано. Було це весною 1985 року. На пошту у Вихвостіві приходить лист на ім'я Марфи Іванівні Пилипчук – їх матері. А вона вже давно на тому світі. На конверті машинописний текст-звернення до листноші: «допоможіть нашим слідопитам розшукати вказаного адресата або його найближчих родичів. Дозволяється відкрити конверт».

Листоноша принесла цей лист Ніні Григорівні. Вона з особливим відчуттям взяла його в руки, стала читати. І рясні сльози потекли з очей. В одну мить з журбою радість обнялась. Нарешті вона знає чось про батька. Про те, що він був не просто людиною, колгоспником, їх батьком. Він був бійцем, захисником Батьківщини. Ні, він не був полоненим, він загинув смертю хоробрих, як і сотні односельчан, які були на війні.

Поїхали всі четверо дочок: Катерина, Валентина, Марія і Ніна. І справді, це для них був край світу – край Батьківщини. Їх зустріли як найжаданіших гостей. Ніна Григорівна ще й досі захоплена враженнями. Ясна Поляна – це колишнє німецьке селище Гросс-Тракенен. У Гросс-Тракенені пруським королем Вільгельмом I в 1732 році було засновано конезавод, тут вивели всесвітньо відому «тракененську» породу верхових спортивних коней. Жеребцям цієї породи робили спеціальне тавро – «Rig losya». тут був розташований замок Ландшмессерів. Тепер в ньому Замківська

середня школа. У селищі є знаменита пам'ятка природи – віковичний дуб в кількох обхватів, посаджений у 1871 році керуючим конезаводу на честь перемоги у франко-пруській війні 1870-1871 років.

Відступаючи під натиском Радянської Армії в 1944 році, фашисти в околицях цього населеного пункту облаштували сильну оборону. За їх оцінкою, на злам її радянським військам потрібно буде не менше півтора місяці, і цей час має бути використано вермахтом для перегрупування сил. Однак цього не сталося. Наші війська оволоділи Гросс-Тракененом за півтори доби. Обороняли селище приковані фашистські штрафники-смертники, які постійно вели вогонь. Під час наступу полягло смертю хоробрих багато радянських воїнів. У братській могилі поховано 2700 бійців. Серед них і Григорій Пилипчук.

Тоді в Ясну Полянку поклонитись світлій пам'яті загиблих приїхало понад 200 їх рідних і близьких з багатьох місць Радянського Союзу. Був урочистий мітинг, зустрічі з школярами, відвідини народного музею, де є і фотознімок Григорія Пилипчука з с. Вихвостова. Його дочки з братської могили батька привезли жменьку землі на могилу матері. Цей символічний обряд через багато років знову об'єднав сім'ю, весь великий родовід.

Ніна Григорівна добре запам'ятала з поїздки, що в с. Ясній Полянці живуть і працюють люди сорока національностей. Вихвостівчан приймала українська сім'я. Але запрошень погостювати було багато. Жителі свято бережуть пам'ять про визволителів.

там немовля, мати його померла, пустіть мене туди, воно ж голодне. Вони довго не розуміли, потім один з них махнув рукою, щось грубо крикнув – мабуть, вилаявся і кинув до інших: пускайте її туди...».

Батька свого Антон Федорович теж ніколи не бачив і якому не судилося захистити сина. Тож, може, хтось хоч що-небудь знає і розкаже про його долю, – повторює сімдесятилітній чоловік. І чекає на відповідь. «Душа моя за ним весь вік сумує...».

Хто вони тепер, Ніна Григорівна і Антон Федорович? Чоловік і дружина? Батьки двох дітей? Ветерани праці? Діти війни? Діти нашої історії і пам'яті? Нашого життя і нашого віку?.. Яким би статусом не наділяли, їх життя від цього не переміниться. Вони увібрали в себе всі тривоги і біди нашого часу, росли безбатьченками, але всупереч лихій долі вирости людьми. І це їх найвища заслуга.

Л.ЯКУБЕНКО.

На знімках: Григорій Семенович ПИЛИПЧУК, який загинув смертю хоробрих під час Великої Вітчизняної війни (знімок довоєнної пори); його дочки біля братської могили в с. Ясна Поляна, 1985р.; Ніна Григорівна і Антон Федорович ДУБРОВА. 2012 рік.

Внизу – учні Замківської школи; біля братської могили; дуб – пам'ятка природи.

ЛЮДИНА І ЗАКОН

Чи є ви власником свого майна?

До уваги

багатогітних родин!

Закон України «Про внесення змін до деяких законів України щодо забезпечення реалізації прав на нерухоме майно та їх обтяжень при їх державній реєстрації» передбачає створення з 1 січня 2013 року нових нормативної та матеріально-технічної баз для ведення Державного реєстру речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень та Державного земельного кадастру. Як краще привести свої документи до належного вигляду, – розповідає реєстратор Городнянського Бюро технічної інвентаризації В.О.ФАЄВЦОВА:

— Щоб отримати правостановлюючий документ (свідоцтво про право власності) на об'єкт нерухомого майна, спочатку треба виготовити технічну документацію (техпаспорт). Для цього слід звернутися в Городнянське РГБТІ. Зробити це повинні фізичні та юридичні особи, які збудували нові, перебудували або реконструювали об'єкти нерухомого майна; власники спільних будівель, які на законних підставах зробили перебудову, прибудову, унаслідок чого змінилися належні їм частки; члени житлових, житло-будівельних, дачних, гаражних та інших кооперативів; наймачі квартири у державному житловому фонду, які приватизували їх до введення в дію Закону України «Про приватизацію державного житлового фонду».

До об'єктів, що підлягають технічній інвентаризації з послідовним отриманням свідоцтва про власність, належать: житлові будинки з господарчими будівлями та спорудами, багатопверхові житлові будинки та квартири в них, загальноосвітні, спеціальні школи, школи-інтернати, лікарні, аптеки, гуртожитки, санаторії, бібліотеки, стадіони, учбові комбінати, музеї, клуби, будинки культури, кінотеатри, лазні, хімчистки, пральні, банки і банківські сховища, будинки для архівів, будинки для транспорту, вокзали (залізничні, автостанції), павільйони, готелі, магазини, гаражі, дачні та садові будинки, споруди цивільного захисту, тваринницькі

комплекси, ферми та інші.

— Останнім часом ми постійно стикаємося з проблемою відсутності наявності документів на право власності на житло. Що таке правовий документ на право власності на житло?

— Документом, що підтверджує право власності, може бути свідоцтво на право власності або договір про виділення земельної ділянки під забудову (якщо людина сама будувала будинок), договір купівлі-продажу, міни, свідоцтво про право на спадщину, дарування та інші. За спеціальним переліком документів їх може бути до 30. Без документів, підтверджуючих право власності, у людини можуть виникати проблеми при зверненні до місцевих органів для отримання субсидії, реєстрації у паспортному столі, укладенні договорів, при розрахунках за тепло, світло, газ тощо. Неможливо продати, подарувати або усадкувати будинок.

— Вікторіє Олександрівно, що треба зробити, щоб отримати свідоцтво про право власності?

— Жителям сільської місцевості треба звернутися до сільради, щоб підтвердити адресу нерухомого майна за довідкою та рішенням сільської ради для отримання свідоцтва про право власності.

У разі, коли власник будинку є покійним, БТІ видає технічний паспорт та довідку про вартість будинку, з якою спадкоємець звертається в суд для подальшого оформлення спадщини.

У місті для оформлення свідоцтва треба звернутися в БТІ. У кожному окремому випадку працівники БТІ надаватимуть інформацію та консультацію.

— У наших селах багато пустих будинків, які продають буквально під розписку з рук в руки...

— Продаж нерухомості без нотаріальних та судових дій не є дійсним та не має юридичної сили. У подальшому людина не стає власником. Окрім нотаріуса та судових органів, засвідчувати право на власність не може ніхто інший.

Як би власник не стверджував, що цей будинок він особисто збудував або віддав за нього гроші, без наявності правових документів довести це неможливо.

— Чи є правовий документ дійсним у разі перепланування або нової побудови на ділянці власника?

— У разі перепланування власник звертається в БТІ для внесення змін, вносить зміни по факту в технічний паспорт. Якщо загальна та житлова площа в правовому документі не співпадають з фактичною, тоді правовий документ є недійсним для оформлення нотаріальних дій. Тож власник повинен звернутися у міську раду для заміни правостановлюючих документів. Те ж стосується і прибудови. Тобто, якщо ви маєте у разі перепланування або прибудови будь-яку розбіжність з документацією, слід звертатися в БТІ.

— Наскільки багато людей звертається до вас зараз, щоб зареєструвати правові документи?

— Чимало. Велика кількість громадян приватизували квартири, будинки, але не зареєстрували їх належним чином. Проте згідно зі ст.1299 Цивільного кодексу України, право на власність обов'язково підлягає державній реєстрації в БТІ. Були випадки, коли люди зверталися до нас для реєстрації, але в приватизаційних правових документах були виявлені помилки. Документ з помилками не є правочинним. Тому раджу всім уважно проглянути свої правові документи. Якщо є якісь сумніви, звертайтеся у бюро технічної інвентаризації, ми всім надамо потрібну консультацію безкоштовно.

— У Городні є кооперативні будинки (по вул. Чумака — 3, 6, вул. 1 Травня — 23а), мешканці яких мають реєстраційні посвідчення на квартири. Чи дійсні вони зараз?

— На даний час реєстраційні посвідчення не є правовими документами. Їх необхідно замінити на свідоцтво про право власності. Для цього власнику квартири треба звернутись до нашого бюро, а потім — до виконкому міської ради.

Розмовляла А.НЕМИРОВА.

Відповідно до змін, внесених Законом України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України з питань соціальної захисту багатодітних сімей», стаття 13 Закону України «Про охорону дитинства» доповнено, зокрема, такою нормою:

Дітям з багатодітних сімей надаються такі пільги: 1) безоплатне одержання ліків за рецептами лікарів;

2) щорічне медичне обстеження і диспансеризація в державних та комунальних закладах охорони здоров'я із залученням необхідних спеціалістів, а також компенсація витрат на зубопротезування;

3) першочергове обслуговування в лікувально-профілактичних закладах, аптеках та першочергова госпіталізація;

4) безоплатний проїзд усіма видами міського пасажирського транспорту (крім таксі), автомобільним транспортом загального користування в сільській місцевості, а також залізничним і водним транспортом приміського сполучення та автобусами приміських і міжміських маршрутів, у тому числі внутрірайонних, внутрі- та міжбласних незалежно від відстані та місця проживання;

5) безоплатне одержання послуг з оздоровлення та відпочинку відповідно до Закону України «Про оздоровлення та відпочинок дітей».

Батькам і дітям з багатодітних сімей структурними підрозділами у справах сім'ї, молоді та спорту місцевих державних адміністрацій видаються відповідні посвідчення, якими встановлюється статус багатодітної сім'ї.

До повноважень місцевих державних адміністрацій відноситься надання у межах повноважень встановлених пільг і допомог, пов'язаних з охороною материнства і дитинства, поліпшенням умов життя багатодітних сімей (ст.22 п.6 Закону України «Про місцеві державні адміністрації»).

До делегованих повноважень органів місцевого самоврядування віднесено вирішення відповідно до законодавства питань про надання пільг і допомоги, пов'язаних з охороною материнства і дитинства (ст. 34 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні»).

Місцеві органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування відповідно до їх компетенції, визначеної законом, забезпечують організацію пільгового проїзду міським пасажирським транспортом загального користування (крім таксі) в сільській місцевості учнів загальноосвітніх навчальних закладів, а також дітей-сиріт, дітей з неповних і багатодітних сімей, які навчаються в професійно-технічних навчальних закладах (ст. 5 Закону України «Про охорону дитинства»).

За повідомленням Міністерства соціальної політики України.

Advertisement for PROMEDIN balm. Includes the text 'ПРОМЕДИН покращена формула бальзаму «ПРОМЕД»', 'Соціальна АКЦІЯ «Подарунок на здоров'я»!', 'дешевше на 20 гривень! 110 - 20 = 90 грн.*', and a list of ailments treated by the balm such as 'травної системи', 'серцево-судинної системи', etc.

